

„Kamkoli jdete...“

Přítomnost Církve v mimokřesťanském světě

Jsou ve světě rozsáhlé oblasti, které se považují za katolické nebo obecně křesťanské. V těch působí Církev na mnoha rovinách: duchovní, sociální, vzdělávací, mediální atd. Ale jsou také oblasti, kde jsou katolíci nepatrnou menšinou, leckdy méně než jednaprocentní. Přesto je tu Církev přítomna. Slouží všem lidem. A tato její přítomnost bývá proto mnohem širší než jen vnitřní život církevního společenství.

Jen samotná kongregace pro evangelizaci národů provozuje 42 000 škol, 1 600 nemocnic, 6 000 klinik, 780 leprosárií, 12 000 charitativních a sociálních center. Tato zařízení slouží i nekatolíkům, resp. ne-křesťanům, mnohdy je takových klientů většina. Každý čtvrtý nemocný s AIDS je ošetřován v katolickém zařízení.

Asie

Např. v Indii, kde katolíci tvoří necelých 7% obyvatelstva, tvoří katolická charitativní díla 27% sociálních center v zemi. V Nepálu, kde je něco přes 6 000 katolíků ze 23 milionů obyvatel, provozuje Církev 44 vzdělávacích a 16 charitativních institucí; pomáhá zde také tisícům uprchlíků z Bhútánu.

V Pákistánu, kde jsou katolíků 2 %, se „Centru Marie Adelaide pro malomocné“, vedenému řeholnicemi, podařilo dostat pod kontrolu epidemii lepry.

V afgánistánském Kábulu vedou řeholnice centrum pro mentálně postižené děti, misionář Alberto Cairo zde vede ortopedický program Červeného kříže (pomáhá lidem zmrzačeným minami), farář jediného katolického kostela v zemi zde otevřel „Školu míru“ pro 500 dětí. V Bangladéši je ze 147 milionů lidí jen 300 000 katolíků, ale provozují zde školy a nemocnice.

Afrika

V Africe má Církev nemocnice, kliniky, zdravotní střediska a ambulance, jež

Foto: <http://lararo.fides.org>

pokrývají i venkov.

„Kamkoli jdete,“ řekl kardinál Renato Martino, předseda rady *Iustitia et Pax*, „v srdci Afriky – v nemocnicích, zdravotních střediscích, ve školách, v uprchlických táborech, ve vězeních a sociálních zařízeních – všude je Církev přítomna a stojí po boku těch nejslabších.“

V Etiopii je katolíků 0,7 %, ale např. v embederské diecézi vykonávají 90% veškeré sociální práce. V Mauretánii je jen asi čtyři až pět tisíc katolíků (cizinců), ale sestry františkanky rozvíjejí sociální programy v devíti vesnicích. V Nigeru, kde je katolíků jen 0,18 %, zajišťuje Charita základní prostředky pro přežití 11 000 nejhůře postiženým lidem.

Bývalé sovětské impérium

Církev pomáhá lidem i na územích bývalého sovětského impéria. V Mongolsku se verbisté starají o bezprizorné děti, které nacházejí na ulicích a v kanalizaci. Na Sibiři se řeholnice starají o ženy postižené potraty: provozují sirotčinec, centrum krizové pomoci a po-potratové poradenství. V Gruzii otevřeli kamiliáni centrum pro rehabilitaci postižených.

Pomoc řeholnic

Řeholnice se věnují také speciálním problémům žen: v Africe bojují proti mrzačení ženských orgánů, v Thajsku poskytují profesní vzdělání dívkám ohroženým prostitucí. Na řadě míst (Etiopie, Tanzánie) např. dohlížejí na to, aby

dokončení na str. 8

ZPRÁVY

Papežova svatodušní promluva k poutníkům

Ve svatodušní promluvě k Andělu Páně řekl papež:

„Církev je svatá, ne pro své vlastní zásluhy, ale proto, že — ožívována Duchem svatým — upírá svůj pohled na Krista, aby se přizpůsobila Jemu a Jeho lásce. Církev je katolická, protože evangelium je určeno všem lidem a proto Duch svatý dává Církvi hned na začátku schopnost mluvit různými jazyky. Církev je apoštolská, protože — založena na základech apoštolů — věrně uchovává učení nepřerušným řetězcem apoštolské posloupnosti.“

„Církev je navíc svou povahou misijní, a ode dne Letnic Duch svatý nepřestává působit na cestách tohoto světa až do konce země a do konce času.“ Papež připomněl, že už Skutky popisují tuto skutečnost, když líčí, jak evangelium přešlo od židů k pohanům. „Řím reprezentuje pohaný svět,“ řekl papež. „Dalo by se říci, že Řím je konkrétním jménem katholicity a misijního ducha Církve: vyjadřuje věrnost počátkům, věrnost Církvi, která mluví všemi jazyky a chce se setkat s každou kulturou.“

Zenit

Mezinárodní sympozium o Teologii těla Jana Pavla II.

Ve dnech 18. — 20. května se v rakouském Gamingu uskutečnilo mezinárodní sympozium nazvané „Jako muž a žena je stvořil. Teologie těla Jana Pavla II.“. Sjelo se na ně sedmáct přednášejících a bezmála dvě stovky účastníků z pěti kontinentů, včetně dvou zástupců z České republiky.

Tématem konference byl pohled Karola Wojtyły, pozdějšího papeže Jana Pavla II., na úlohu a důstojnost lidského těla v Božím stvořitelství plánu. „Tělo, a pouze ono,“ říká papež v jedné ze svých katechezí, „je schopno učinit viditelným, co je neviditelné: duchovní a božské. Bylo stvořeno, aby přenašelo do viditelné skutečnosti světa tajemství skryté od věčnosti v Bohu, a tak bylo jeho znamením.“ Tak by se dalo ve stručnosti shrnout poselství teologie těla. Tělo jako výraz osoby, která je povolána k sebedarování, zjevuje našim očím „tajemství skryté od věčnosti v Bohu“, tedy mysterium trojičného života, věčnou výměnu lásky ve společenství Osob.

Teologie těla se netýká „pouze“ fyzického těla. Novým jazykem odpovídá na

otázku: Co vlastně znamená být člověkem? Učí nás v těle (a společenství muže a ženy v „jednom těle“) „čist“ Boží záměr se stvořeným světem. V jistém smyslu se tak tělo stává „branou“ k teologii, poznání Boha zjevujícího se člověku.

Jak mohli účastníci konference poznat, skrze optiku teologie těla můžeme v novém světle (a v podstatně ostřejších obrysech a vnitřních souvislostech) vnímat všechny pravdy naší víry. A v tom spočívá jeden z největších přínosů papežova učení. Tělo se stává místem kontemplace Božích tajemství a zároveň nesmírně účinným prostředkem v „nové evangelizaci“. Papežovo poselství je odpovědí na tázání moderního člověka, je odpovědí na hluboké touhy lidského srdce. Je to v konečném důsledku poselství o moci Boží vykupitelské oběti — poselství, které uzdravuje a proměňuje.

Nezbývá než si přát, aby si toto „evangelium těla“ (radostná zvěst o těle) Jana Pavla II. našlo cestu k uším a srdcům co nejvíce posluchačů.

Mgr. Karel D. Škočovský

Bartoloměj I.: Turecko musí chránit náboženské menšiny

Pravoslavný patriarcha Bartolomaios I. chce, aby turečtí křesťané měli stejná práva jako muslimové. Sdílel to turecké vládě a požádal, aby uznala práva menšin.

K žádosti využil návštěvu německých členů Evropského parlamentu, z nichž jeden je tureckého původu.

Patriarcha poznamenal: „Cožpak se neradujeme, když vidíme, jak se muslimové uplatňují v občanském živo-

tě evropských zemí tak jako tady Cem Ozdemir?“

„Nechceme, aby naše svoboda byla omezena jen na slavení víry v kostelích, ale chceme také uznání všech občanských práv, jaká mají muslimové v Turecku a v celé Evropě,“ řekl patriarcha.

Patriarcha konstatoval, že se už na vládu obracel víckrát, ale nikdy nedostal odpověď.

Asia News

Kardinál Bertone označil zvěsti o „čtvrtém fatimském tajemství“ za fantazii

Poté, co se vynořily pověsti o „čtvrtém fatimském tajemství“, jež přinesly i londýnské *The Times*, prohlásil kardinál státní sekretář Tarcisio Bertone, že žádné takové tajemství neexistuje. Řekl, že veškeré materiály o fatimském zjevení byly zveřejněny a korektně interpretovány. „Čtvrté tajemství“ má údajně přinášet apokalyptickou vizi o konci světa.

Zprávy, jež přináší kniha „Čtvrté fatimské tajemství“ od Antonia Socchio, označil kardinál Bertone za „čirou fantazii“.

KATH.NET

Latina populární i mimo liturgickou oblast

Do britských škol se vrací latina, kde ji nyní vyučuje 459 ze 4 000 státních středních škol: jejich počet vzrostl od roku 2003 o 200. Tento zájem podpořil i internetový kurs latiny, který od roku 2000 nabízí cambridgeská univerzita. Také některé školy v městských centrech, kde většina žáků pochází z etnických menšin, nabízejí latinu.

The Times

„Budoucnost latiny — jazyka budujícího evropskou identitu“

Konference o úloze latiny při formaci Evropy se konala ve Vatikánu od 25. do 26. května. Zúčastnili se akademici, politici, spisovatelé a novináři z různých zemí.

První den se mluvilo o roli latiny při formaci Evropy a o jejím významu pro vědecký a kulturní pokrok. Druhý den se jednalo o politických postupech, jež by podpořily studium latiny.

VIS

Vážení čtenáři, děkujeme Vám všem, kteří jste zasláním finančního daru umožnili další vydání *RC Monitoru* a pomohli pokrýt režijní náklady spojené s jeho vydáváním.

S upřímným Pán Bůh zaplať

redakce

ZPRÁVY

Amnesty International začíná ztrácet podporu

Po rozhodnutí *Amnesty International* (AI) podpořit dekriminální potratů začíná řada individuálních i skupinových členů uvažovat o rozchodu s touto organizací, jak hlásí australský *The Age*. Rozladěna je i řada zaměstnanců a podporovatelů. Objevují se úvahy, že bude třeba založit jinou organizaci pro lidská práva.

V řadě australských katolických škol existují „skupiny AI“, které s organizací dosud spolupracovaly. Vedení škol však nyní váhá, zda spolupráci neukončí.

Podle melbournského generálního vikáře Lese Tomlinsona připravují australské biskupové formální reakci na změnu politiky AI. „Mezi cíli AI a ideály Církve byl vždycky soulad, takže to

bude významný krok,“ řekl Tomlinson.

Vedení AI namítá, že v ozbrojených konfliktech vedou těhotenství k ostračismu, protože ženy těhotné s bojovníkem druhé strany jejich vlastní společenství vyvrhne.

70 členů americké Sněmovny reprezentantů napsalo AI už v listopadu loňského roku, aby svou politiku neměnila. Republikán Chris Smith prohlásil, že se AI takto stane „prostě další potratovou organizací“.

Také katoličtí biskupové Kandy, Anglie a USA už novou politiku AI odmítli s tím, že kvůli ní katolíci nebudou moci AI podporovat.

LifeSite News

Otázka limbu není uzavřena

Členka mezinárodní teologické komise, jež studovala otázku *limbu puerorum*, Sestra Sara Butlerová z řehole misijních služebnic Nejsvětější Trojice, prohlásila, že otázka limbu není uzavřena.

Sestra Butlerová, která učí dogmatickou teologii na semináři svatého Josefa v Yonkersu, stát New York, řekla, že podle zprávy, kterou komise vydala, „zůstává *limbus* možným teologickým názorem“. Každý, kdo ho hájí, to může činit. Dokument komise se však snaží přinést teologické zdůvodnění, že nepokřtění děti mohou být spaseny“.

Podle Sestry Butlerové práce komise nepovede k dalšímu vyjádření magisteria, protože neříká nic, co by už nebylo řečeno v katechismu, v pohřebních obřadech za nepokřtěné děti v misále z roku 1970 a v dokumentu *Pastoralis Actio* z roku 1980, vydaném Kongregací pro učení víry. Odvolala se také na dokumenty 2. vatikánského koncilu.

Sestra Butlerová mluvila také o nena-

rozených dětech. „Nikdy jsem nehodlala navrhnout, aby tyto děti byly prohlášeny za mučedníky. ... Byli jsme si však vědomi, že na řadě míst vzpomínají katolíci na potracené děti na svátek Neviňátek.“ Dodala: „V tomto zvláštním případě je smrt dětí způsobem, jímž mohou být spojeny s Kristem. Skrze ukrutnost své smrti mohou být spojeny s velikonočním tajemstvím.“

Sestra Butlerová nicméně varovala, že „obvyklým prostředkem spásy je křest a děti by měly být křtěny: katoličtí rodiče zde mají vážný závazek“.

„Bůh není vázán na svátosti, a proto, stejně jako chápeme, že jsou možné cesty spásy pro dospělé, kteří bez své viny neznají evangelium, předpokládáme, že Bůh otevírá další cesty, otevřené malým dětem, jež na neštěstí zemřely bez křtu,“ vysvětlila Sestra Butlerová.

Rozhovor se Sestrou Butlerovou přinesl časopis *Inside the Vatican*.

Zenit

Protikřesťanský teror na palestinských územích

Smrtící útok, který 7. května podnikli islamisté na školu OSN v pásmu Gazy, byl zdůvodněn údajným šířením křesťanství, jehož se má dopouštět OSN. Při granátovém útoku byl jeden člověk zabit, šest bylo zraněno.

„OSN šíří misionářskou činnost. Budeme na ně útočit a budeme se snažit je zabít. Oni se snaží obrátit naše muslimy pod pláštíkem mezinárodní organizace,“ říká prohlášení, podepsané skupinou Džihádžija Salaffija.

Od stažení Izraele z Gazy bylo podniknuto už několik podobných útoků proti křesťanům bylo např. bombardováno americké protestantské knihkupectví a dvě internetové kavárny. V Kalkíliji napadli muslimští ozbrojenci centrum YMCY.

Na Západním břehu a v Gaze se útoky proti křesťanům množí. Protikřesťanské výpady propukly v Ramaláhu, v Nazaretě a na několika místech Gazy.

Jerusalem Post

Beatifikace mučedníků komunismu v Koreji

Benediktini z jihokorejského Wagwanu ohlásili zahájení beatifikace 36 služebníků Božích, kteří zemřeli v pracovních táborech a vězeních během korejské války v letech 1949 – 1952: sloužili mše svaté pro vězně, utěšovali, podávali svátosti, podporovali naději a hlásali království Boží. Beatifikační proces se váže ke stému výročí příchodu benediktinů do Koreje.

FIDES

Malajsie: Konverze muslimky zamítnuta

Malajský federální soud zamítl 30. května uznání konverze Liny Joy od islámu ke křesťanství. Případ bude důležitým precedents. Angela Wu, ředitelka amerického Becketova fondu pro náboženskou svobodu odpovědná za zahraniční záležitosti, navštívila proces a nyní svědčila před kongresem Spojených států o malajských zákonech proti konverzi.

Becket's Fund

USA: Třetina ordinandů je zahraničního původu

Podle údajů amerických biskupů je plná třetina mužů, kteří mají být letos vysvěceni, zahraničního původu: každý třetí se narodil mimo Spojené státy. Průměrný věk je 35 let. Největší počet ordinandů zahraničního původu tvoří Vietnamci, Mexičané, Poláci a Filipinci. 6% ordinandů tvoří konvertité. Šest z deseti už mělo před vstupem do semináře vysokoškolský diplom, dvě třetiny byly zaměstnány. Polovina ordinandů navštěvovala katolickou základní školu.

Zenit

Útok na svobodu slova

Venezuelská vláda odmítla obnovit licenci rozhlasové a televizní stanici RCTV. Vláda má teď plnou kontrolu nad vysíláním. Arcibiskup Caracasu kardinál Jorge Liberato Urosa přitom už delší dobu varoval před „útokem na svobodu slova“. Navzdory velkým demonstracím stanice skutečně ukončila činnost a byla nahrazena státním vysíláním. RCTV byla nejstarší rozhlasová a TV stanice ve Venezuele, začala vysílat před 53 lety.

KATH.NET

ZPRÁVY

Bratislava: Výstava „otce malířství“ Giotto

Jeho majstrovstvo približuje výstava „Giotto v Bratislave“ do 5. augusta. Na Bratislavskom hrade inštalovali model padovskej kaplnky Scrovegniovcov, v ktorej zanechal najrozsiahlejší pamätník svojho štýlu. Bohatému obchodníkovi Enricovi Scrovegnimu (Dante ho umiestnil do Pekla) sa páčili maliarove diela. V roku 1303 ho požiadal, aby freskami vyzdobil nový kostol. Giotto ponuku prijal a jeho umelecká dielňa pracovala na objednávke šesťsto dní.

Nepriateľivý zovňajšok kaplnky nepripraví diváka na dokonale vymalovaný interiér. Fresky sú rozdelené do troch častí. Zachytávajú výjavy z evanjelií, príbehy od zvestovania, cez narodenie až po ukrižovanie Krista. Na čelnej stene je veľká freska Posledný súd, na ďalšej stene zas príbehy zo Starého zákona. V dolnom rade sú podobenstvá siedmich cností a siedmich hriechov. Giottove postavy v jemne kolorovaných šatách sa pochybujú v presvetlenom prostredí.

Dom, v ktorom Panna Mária kľačí, je skutočný, ale bez detailov. Domy, skaly a stromy majú jednoduché tvary. Nemí pozostalí stoja na Snímaní z kríža zmeravení od žiaľu, kontrastujú so vznášajúcimi sa anjeli, čo poletujú ako ranené vtáky. Podobenstvá sú všedné a predsa

výnimočné.

V Giottovom svete zaujíma ústredné miesto človek. Jeho maliarstvo smerovalo k trojrozmernému realizmu. Po plošnom byzantskom dekoratívnom štýle to bola vítaná zmena. Odmenou bolo uznanie a sláva. Giotto bol veľkým maliarom aj mimoriadnou osobnosťou. Žil v centre pozornosti, o čom svedčia záznamy o jeho ohybnom vzhľade a duchaplných poznámkach.

Podľa legendy talent desaťročného chlapca objavil maliar Cimabue počas cesty z Florencie do Vespignana. Učaril mu obraz ovečky, ktorú malý pastierik vyryl kamenným hrotom na kameň. Cimabue bol potom jeho učiteľom.

Čoskoro sa Giotto stal známym. Maľoval v Ríme, v Assisi, Padove, Florencii aj Neapole. Majster ranej renesancie zomrel pri maľbe fresky, zobrazujúcej Posledný súd, v kaplnke florentského paláca Bargello. V tom roku 1337 by bol mal sedemdesiat.

Model kaplnky Scrovegniovcov (mierka 1:4) s fotografiami Giottových fresiek putuje po Európe a Amerike od roku 1987, keď si svet pripomínal päťte výročie Giottovej smrti. Po bratislavskej zastávke ju čakajú v Lubľani, Helsinkách, Štokholme a Amsterdame.

TS KBS

Biskup Šalamounových ostrovů: Přežili jsme

Dieceze Gizo se začíná vzpamatovávat z následků zemětřesení a tsunami, jež postihlo ostrovy přede dvěma měsíci. Otřesy z 2. dubna způsobily smrt desítkám lidí a tisíce lidí zanechalo bez přístřeší.

Biskup Bernard O'Grady vděčně připomíná, že dva týdny po tragedii dorazil na ostrovy kříž Mezinárodního dne mládeže a obraz Panny Marie jako symboly naděje. „Pro programy obnovy budeme potřebovat mnoho naděje a mnoho modliteb,“ řekl biskup.

Zenit

Z Bhútánu prchají lidé

Od počátku 90. let uprchlo z budhistického Bhútánu přes 100 000 lidí. Nacházejí se převážně v táborech ve východním Nepálu a tvoří už šestinu nepálského obyvatelstva.

Krizi se zabývají orgány OSN. USA je připraveno přijmout 10 000 osob z těchto táborů.

Do péče o uprchlíky se zapojila místní Charita a Jesuitská služba uprchlíků.

Bhútán je absolutistická monarchie a prosazuje politiku „jednoho národa, jednoho lidu“, která netrpí náboženské menšiny.

FIDES

Thajsko, Myanmar: Počet povolání mezi Kareny vzrůstá

V katolických komunitách Karenů, kteří žijí v severozápadním Thajsku a Barmě, panují těžkosti a chudoba, lidé jsou násilně stěhováni. Přesto zde narůstá počet duchovních povolání. Referuje o tom salesiánský věstník ANS. Salesiáni vybudovali už dva domovy pro mladíky, kteří mají zájem o jejich způsob živo-

ta.

Karenové v Barmě (Myanmar) jsou terčem tvrdé politiky vojenské vlády, jež je vyhání z domovů a půdy. Už 200 000 Karenů bylo vyhnáno, z toho 120 000 uprchlo do Thajska, kde žijí v uprchlických táborech.

FIDES

Angola: Bída i náboženské nadšení

V Angole, zbláčené čtyřiceti lety občanské války, je prakticky zničená infrastruktura. Účast na bohoslužbách je zde pro křesťany spojená s velkou námahou. Misionář P. Luis Brevis Muñoz, který zde vede sirotčinec, vyličil v rozhovoru pro „Církev v nouzi“ život v typické farnosti diecéze Lubango na jihozápadě země. Normální kostely zde nejsou, mše se konají pod širým nebem: střecha je otevřená, stěny jsou ze slámy a sedí se na dřevěných kládách. Věřící jdou na

mši svatou i 40 km pěšky, mnoho z nich přitom nemá boty. O Velikonocích se v této farnosti nechalo pokřtít 56 mladých a dospělých lidí, nejstarší katechumence už bylo 60. Jedna mladá dívka šla ke křtu 10 km po kolenou.

Na otázku, co se můžeme od Afričanů naučit, odpověděl P. Luis: „Úctě k posvátnému“. Z 12 milionů obyvatel Angoly je 55% katolíků. Knihy jako dětská bible a malý katechismus jdou z ruky do ruky.

FIDES

Jerry Falwell: R.I.P.

15. května zemřel americký kazatel Jerry Falwell, zakladatel hnutí „Morální většina“.

Toto hnutí změnilo vztah politiky a náboženství: přebudovalo republikánskou stranu a otevřelo prostor pro evangelikální křesťany ve veřejném životě. Spojilo evangelikály a katolíky do aliance, která přivedla do popředí a k vlivu lidi hlasující pro život a ukázalo jim, že přes rozdíly ve víře mohou spolupracovat na veřejných věcech.

Společně s mormony a částí Židů se konzervativci začali spojovat v boji proti komunismu, růstu státní moci a morálními liberalismu.

CNS

KOMENTÁŘE

Nejsme sami

V boji za tradiční hodnoty a lidskou důstojnost přibývá spojenců

Dlouhá léta se boj za práva nenarozených dětí či odpor vůči registrovanému partnerství zdál být doménou malé skupinky katolických aktivistů. Skupinky, která byla krajními liberály vnímána jako ultrakonzervativní, klerikální a bigotní a většinou veřejností jako přinejmenším okrajová. A dokonce i pro řadu křesťanů byla její aktivita takovým nutným zlem, otravným popichováním, snahou změnit něco, co stejně změnit nelze. Až příliš mnoho křesťanů dává přednost bezpečí své soukromé vyznávané víry před veřejnou obhajobou mravních postulatů, z víry vyplývajících.

Svoboda nestačí

Jsme spokojeni s tím, že si můžeme svobodně věřit dle libosti a to nám ke štěstí stačí. Můžeme chodit do kostela, na spolčo, pořádat farní plesy či výlety a na krk nám nedýchá žádný církevní tajemník, ani nehrozí, že by to soused napráskal tajně policii. Tak proč se zabývat potraty, protirodinnou atmosférou ve společnosti, podporou registrovaného partnerství a všemi dalšími průvodními jevy postupné destrukce naší společnosti.

Je to podobné jako za okupace. Tehdy taky nikdo nechtěl příliš řešit to, jak postupně mizeli židovští spoluobčané. Jistě, málokdo tomu fandil, ale „stejně s tím nic nenaděláme, tak to nechme být.“ Jako vždy, většina byla zticha. Lhostejnost vůči zlu je ovšem nebezpečná.

Jak říká hodně ohraný výrok, ale pravdivý výrok luteránského pastora Martina Niemöllera, který byl pronásledován nacisty: „Nejdříve přišli komunisty, a protože jsem nebyl komunist, nekřičel jsem. Pak přišli socialisty a odboráře, nebyl jsem ani jedním, a tak jsem ani tehdy nekřičel. Poté přišli Židy, já jsem ale nebyl Židem, tak jsem se neozýval. A když přišli pro mě, nezůstal nikdo, kdo by volal.“

Jenže lidé se ozývají. A to i tam, kde by to člověk ani nečekal. V pülce května napsal šéfkomentátor *MF Dnes* Martin Komárek článek, kterým podpořil stanovisko Svatého Otce o exkomunikaci politiků, kteří napomáhají zavedení potratů. Komárkův postoj k potratům se ovšem nezakládá na náboženských argumentech — čímž jenom dokazuje,

Foto: archive

že podsouvat boj proti potratům pouze křesťanům je chybné. Jde o postoj vpravdě lidský, založený na zdravém rozumu i vědeckém poznání. „Neexistuje žádný důkaz o tom, zda je čtyřtýdenní plod lidskou bytostí, nebo není,“ píše Komárek. A používá tzv. argument černého pytle: „Stojíte s železnou tyčí nad látkou, pod níž se něco hýbá. Většina vám říká, že je to jen jakási necitelná plazma. Je však pravděpodobnost jedna ke stu, že když to rozmlátíte na cucky a pak odhalíte, zjistíte, že jste pekelně umučili nevinného člověka. Začnete do toho mlátit?“

Úplný zákaz?

Komárek jde dokonce (logicky zcela správně) tak daleko, kam se neodvážil ani Jiří Karas, když spolu s Janem Kasalem navrhoval zákon o zákazu potratů. „Až dosud jsem se domníval, že pokud ženě hrozí zdravotní riziko nebo testy ukazují, že je plod vážně poškozen nebo byla žena znásilněna, je potrat správný. Ani tahle argumentace však neobstojí, pokud je to maličké člověk. Může matka zabít dítě, když je cimprlich a neustálé starání se o ně ohrožuje její duševní zdraví? Může ho zabít, když se narodí s IQ nula? Nemůže. A může se ho zbavit, když se dozví, že jeho otec je lidská zrůda, která ji podváděla a jiné vraždila? Nemůže.“

Samozřejmě, reakce na sebe nedala dlouho čekat. Čtenářka Jitka Hauptfleischová si stěžovala, co si to ten Komárek dovoluje, když je přece muž a nikdy žádné dítě neporodil...

A nejde jen o potraty. Ten samý Martin Komárek se o den později postavil i proti zavádějící omalovávce, ve které se předškolní děti mají učit o „rovnoprávném rozdělení rolí v rodině.“ Maminka je tak ta, která řídí auto, tatínek (vlastně dva tatínkové, střídají se totiž) vaří, myje, pere...

A nezapomeňme na širokou vlnu odporu ze strany duchovních, lékařů i vysokoškolských pedagogů proti nevkusné výstavě mrtvých těl v pražské Lucerně.

Díky, Usámo!

Za leccos můžeme děkovat muži, u kterého by to asi málokdo čekal – Usámu bin Ládínovi. Útok radikálního, sebevědomého islámu na západní svět přiměl nejednoho Evropana, aby se zamyslel nad svými vlastními kořeny, nad tím, odkud pochází a jaké jsou jeho kulturní a civilizační kořeny. A společenský a demografický úpadek západní civilizace si jen málokdo nedovede spojit právě s fenoménem potratů.

Na závěr si opět vypůjčím slova Martina Komárka. „Člověk nemusí být panbíčkář a modlář, aby se připojil k Benediktu XVI. Moderní kapitalismus přemáhá všude kromě Afriky šlechetnou chudobu. Demokracie, zdá se, činí z míru pravidlo a z války výjimku. Boj za ochranu masově vražděných nenarozených dětí je tak teď nejdůležitějším úkolem lidstva.“

Mgr. Matyáš Zrno
Autor pracuje v Občanském institutu.

KOMENTÁŘE

Jak působí katolíci ve světě

Desetileté výročí úspěšné pomoci sirotkům ve Rwandě a nyní i ve Východním Kongu

Společenství pomocníků Řádu sv. Lazara patří mezi samostatné právnické osoby, pomocí kterých Vojenský a špitální řád rytířů sv. Lazara Jeruzalémského (<http://www.st-lazarus.net>) realizuje v naší republice charitativní činnost.

Vznik řádu sv. Lazara

Za pontifikátu papeže sv. Damase I. (366 – 384) zřídil v roce 369 sv. Basil Veliký, arcibiskup v Caesareji, poblíž Jeruzaléma velký hospic pro malomocné. Zároveň dal tomuto hospici pravidla – řeholi, podle které se řídili arménští mniši sv. Lazara i nemocní.

Jeruzalém ovládli křižáci v roce 1098 a někteří z nich trpěli leprou. Pro nakažlivost této choroby byli převedeni pod jurisdikci tohoto Řádu, který z hygienických důvodů měl sídlo vždy za hradbami města a ve směru převažujících větrů. Pomalý postup jejich choroby umožnil, aby byli pověřováni i bojovými úkoly, a tak se tento Řád stal rytířským. Po porážkách ve Svaté zemi se přemístili do Evropy, kde zřídili stovky špitálů – zejména pro malomocné.

V Praze po *Curia leprosororum ecclesia S. Lazari inter Lepros* zbyla jen Lazarská ulice. Dali tak jméno lazarářům i lazaretnům a zelené svatolazarské kříže dodnes označují nejen lékárny, ale i americké nemocniční lodě. Možná k tomu přispěla i úspěšná pomoc francouzských svatolazarských rytířů v bojích za americkou nezávislost.

Pomoc sirotkům

Společenství pomocníků, kromě jiných akcí doma (zejména pro sesterské organizace) a v zahraničí (např. *Jesuit Refugee Service* a *Společnost sv. Vincence z Pauly*), podporuje i sirotky ve Rwandě. Jedná se o dlouhodobou podporu misii v Asii a Africe. Původně, asi před dvaceti lety, byla humanitární pomoc, také i vzhledem k tehdejšímu poměru, řešena pouze zasíláním balíků. Skupiny z naší republiky a z Polska, které se znaly z činnosti tohoto období, se před deseti lety zaměřily na pomoc sirotkům ve Rwandě a posléze i ve Východním Kongu. Impulsem byla informace polských misionářů, že po občanské válce v devadesátých letech minulého století tam zůstalo asi 400 000 sirotků.

Foto: <http://maitri.jinak.cz>

Rwanda

Rwanda je jednou z nejchudších zemí světa. Její průměrný obyvatel je tak chudý, že si může dovolit nejvýše jedno jídlo denně. Nejčastějšími nemocemi, způsobenými hladem i podvýživou, jsou *marasmus* a *kwisiorkor*. *Marasmus* je způsobený nedostatkem vydatných potravin. Hmotnost vyhublých dětí bývá o polovinu menší než je obvyklé. *Kwisiorkor* pak zavíná nedostatek bílkovin v potravě. Projevuje se otoky po celém těle; dokonce i oční víčka jsou tak opuch-

lá, že dítě ani nevidí. Místo tukové tkáně je totiž pouze voda. Oba případy vedou v těžších případech až ke smrti, ale i po vyléčení zůstávají trvalé následky. Jedná se o malý vzrůst a nevyvinutí podvýživného mozku. Vyléčení postižených dětí trvá dlouho, někdy až několik měsíců.

Nadační fond Maitri

Naše Společenství administrativně zajistilo zahájení této akce v naší republice ve spolupráci s polskou organizací pokračování na str. 7

DOPISY ČTENÁŘŮ

K článku Mgr. Jana Šmída „Radar pod paprsky Mnichova“ [RC Monitor 8/2007] jsme obdrželi řadu reakcí, z nichž některé otiskujeme. Čtenářské dopisy jsou redakčně kráceny a nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce. Těšíme se na další vaše podněty, které můžete zasílat na adresu redakce uvedenou v tiráži.

RC Monitor je velmi dobře dělaný. Také mu upřímně děkuji, že na základě faktů vyvrací pomluvy o Církvi a papežích. Otec lži se pochopitelně činí vždycky, ale s tím se musí počítat. Pravda je silnější a určitě Vám pomáhá. Díky!

K článku J. Šmída „Radar pod paprsky Mnichova“:

Ano — co je demokratickým státům do toho, že za jejich hranicemi (tehdy už v Německu, později i jinde, kam nacisté vtáhli) je demokracie soustavně a rychle likvidována? Proč by je mělo znepokojovat, že Židé a antifašisté musejí z Německa utíkat nebo tam být perzekvováni? (Aktualizováno: co je nám do demokracie např. na Kubě, když se nás to netýká a Kuba je dost daleko, aby nás nehrožovala?)

V době, kdy papež bije na poplach a jasně poukazuje na zrůdnost nacismu, si demokratičtí politici potřásají rukou s Hitlerem a v neuvěřitelně naivní představě, že s jídle neporoste jeho chuť, mu předhodí Československo. Potom konečně začnou chápat, že jim Hitler přerůstá přes hlavu, jenže už je pozdě. Zděšené západní demokracie, když jde už o ně samotné, rády přijímají pomoc vojáků z „neznámého“ Československa a dovolí jim bojovat za „známou“ Francii nebo Anglii. S tím, že bojují i za svou vlast. Jenže na Jaltské konferenci se Evropa porcuje znova a západní demo-

kracie opět prodají střední Evropu, tentokrát Stalinovi.

Nemám pocit, že bychom špatnými spojenci byli pouze my — nanejvýš, pokud jsme nepomohli, aspoň jsme nepodrazili. A že dnes Západ pomáhá řešit konflikty i jinde? Pochopil, že je líp hasit u sousedů, než čekat, až bude hořet i u nich (viz 11. září).

USA ten radar potřebuje tak jako my, a možná není na škodu, když velký musí o něco požádat malého. V lidském těle hrají životně důležitou roli i mikroorganismy, v globalizujícím se světě zas může k etickému zdraví pomáhat demokraciím to, že si budou rovny supervelmoci s ministáty.

Já jsem při svých cestách do okolních zemí nabyla dojmu, že nejsme lepší ani horší než ti, které nám dáváte za vzor.

Dagmar Hencová, Brno

Umístění radaru na našem území je z hlediska národního zájmu zcela nežádoucí, poněvadž bychom se tak stali pouhou vojenskou základnou nějakých spojenců. Není jasno, koho autor za naše spojence považuje. Už jeden z českých básníků kdysi napsal, že nemáme žádného přítele ve světě širém. Příkladů máme mnoho. Z doby nedávné Chamberlaina, Stalina a nakonec i prezidenta Roosewelta, který z naprosté neznanosti evropských poměrů přistoupil na nemravnou dohodu, že české země

budou obsazeny dvojím vojskem, ač měl trvat na tom, že hranice bývalého Československa budou východními hranicemi západní Evropy.

Dr. Jiří Kubelka, Praha

Případ radar v ČR je velice podobný situaci v ČSR po 2. světové válce. Rusové už tenkrát plánovali úplně začlenění našeho státu do sovětského bloku. Byla zde však možnost se tomu vyhnout, a to při svobodných volbách v roce 1946. Část národa však neuvěřila objektivním informacím, jaká je situace v SSSR, tvrdilo se, že u nás to takové nemůže nikdy být. Výsledek voleb však umožnil KSČ sestavit vládu, nakonec došlo k Únoru a čtyřicetiletému teroru, vraždění, věznění, zabavování majetků, úplnému zničení venkova, drobného podnikání, atd.

Stejně je to dnes s radarem. Předně nutno konstatovat, že radar není útočná zbraň, jenom umožňuje ochranu před útokem zvenčí. Není pravda, že dnes nejsou na místě obavy. Celý východ je pro nás nebezpečím. Je to nebezpečí komunistické (Korea, Čína, Rusko), dále je to velké nebezpečí islámské. Jestliže tedy někdo tvrdí, že instalace obranného opatření není na místě, jedná proti zájmu národa.

Smutné je, že se u nás prosazuje komunistická propaganda, a že i křesťanské kruhy tomu částečně podlehly.

V. Válek, Praha

pokračování ze str. 6

Maitri. Posléze byl založen *Nadační fond solidarity s chudými třetího světa Maitri*, který v naší republice převzal hlavní část organizace této akce (<http://maitri.jinak.cz>). Vedení tohoto fondu osobní návštěvou Afriky (za vlastní prostředky) a pravidelnými kontrolami v pozdějších letech přímo ve Rwandě a Východním Kongu zajistilo optimální podmínky pro „adopci srdce“ a další podporu.

Tato akce se zajišťuje v Africe od roku 1996 pomocí několika katolických řádů. Nyní jich bylo již šest, a to: polští palotýni a palotýnky (jedná se o rwandsko-konzskou provincii Svaté rodiny řeholní kongregace palotýnů; SAC — *Société de l'Apostolat Catholique* a rwandskou dele-

gaturu řeholní kongregace palotýnek, které představují převážně polští misionáři a misionářky), dále pomáhají sestry služebnice Panny Marie, sestry maristky, sestry služebnice P. Marie, sestry od andělů a sestry kanoničky Duchy sv. Nyní se tak podporuje 12 misijních stanicích. Hlavní je sice adopce dětí (Rwanda cca 4/5 a východní Kongo tzv. „demokratické“ — R.D.C. cca 1/5), ale pomáhá se i ostatním chudým a hladovějícím ve Rwandě. Po vyřazení dětí, které minulý rok dovršily 18 let, je z ČR podporováno asi 440 sirotků (stav v prosinci 2006) a z Polska téměř 2 500. Poplatek za jednoho sirotka je 180 USD (nyní asi 4 400 Kč). Naše Společenství zaslalo ze samostatného účtu 1617-600/2700 na tyto úče-

ly v posledních letech již celkem téměř jeden milion Kč (režijní výdaje byly pouze náklady banky). Nadační fond v ČR však posílá každý rok asi 2,75 mil. Kč. Společenství se této záležitosti věnuje společně s mezinárodní organizací Maitri. Nástěnka Společenství o této pomoci byla v roce 2004 a 2005 postupně ve 30ti pražských kostelech, na Akademických týdnech v Novém Městě nad Metují. Rovněž doprovázela řetěz přednášek mimo Prahu. Kromě toho pomáháme s překlady dopisů sirotků z francouzštiny do češtiny i naopak. Hlavním partnerem ve Rwandě a Kongu je *Soeurs Missionnaires Pallottines*, Kigali — Masaka, Rwanda.

dokončení na str. 8

NA ZÁVĚR

dokončení ze str. 7

Celá tato rozsáhlá pomoc má posvěcení P. J. Šlégra, národního ředitele papežských misijních děl, a biskupa Msgr. Hrdličky a je závislá na modlitbách a finanční pomoci dobrých lidí.

Nyní naše Společenství úzce spolupracuje s augustiniány, kteří jsou v této oblasti již sedmým podporovaným řádem. Začátkem roku Společenství zaslalo 3 200 EUR pro jejich farmu se sirotky na okraji pralesa. Dále zajišťuje finanční prostředky pro výstavbu 30ti studní a instalaci 10ti vodních čerpadel v oblasti Poko v okrese Bas-Uele ve Východní provincii Konžské republiky, kde žije na 200 tisíc obyvatel etnik Bantu a Pygmejů. Jsou tam značně rozšířené nemoci způsobené parazity přenášenými závadnou vodou. Místní obyvatelé do výstavby vloží svou práci a surovi-

ny a zbývá sehnat 30 100 USD, tj. jedna studna vyjde průměrně na 1 000 USD. Na tuto akci máme samostatný účet 1617-440/2700 a sponzor si studnu může i pojmenovat. Začali jsme v dubnu, ale dle příslibů — rovněž i ze zahraničí, máme již asi na polovinu.

Společenství pomocníku Řádu sv. Lazara, o.s., Na Fišerce 18, 160 00 Praha 1, IČO: 60444258; číslo účtu pro Rwandu: HVB 1617-600/2700, pro studny 1617-440/2700, variabilní symbol 9; předseda společenství: Petr Jílek, KCLJ, Na Fišerce 18, 160 00 Praha 6; tel. 224 826 100; 604 566 057; e-mail: jilek.lazarus@quick.cz

Nadační fond solidarity s chudými třetího světa Maitri: RNDr. Josef Kuchyňa, Komárovice 1, 588 22 Luka nad Jihlavou; tel. 608 178 122; e-mail: maitri@email.cz

Petr Jílek, KCLJ

dokončení ze str. 1

se při distribuci potravin najedly i ženy a děti. V Burkině-Faso otevřely domov pro dívky ohrožené nuceným sňatkem (mnohdy polygamiím). V Mozambiku se postavily Sestry neposkvrněné Panny Marie mezinárodnímu gangu obchodujícímu s dětskými orgány a jedna z nich to zaplatila životem.

Obraz Církve

To je jen malý a málo reprezentativní výčet dat o působení Církve v nekato-lickém prostředí, tak jak mi „přišla pod ruku“ při vybírání zpráv pro server *Res Claritatis*. Je to jiný obraz Církve, než ten, který nacházíme v našem tisku. Lidé, kteří slouží, nebývají mediálně přitažliví. Tím spíše si zaslouží modlitbu a podporu.

Mgr. Michaela Freiová

Liturgická čtení

10. 6. Neděle	1 Král 17,17–34, Žl 30, Gal 1,11–19, Lk 7,11–17 <i>11. neděle v mezidobí</i>	14. 6. Čtvrtek	2 Kor 3,15–4,1.3–6, Žl 85, Mt 5,20–26 <i>sv. Anastáz, Felix a Digna</i>
11. 6. Pondělí	Sk 11,21b–26, Žl 98, Mt 10,7–13 <i>sv. Barnabáš</i>	15. 6. Pátek	Ez 34,11–16, Žl 23, Řím 5,5–11, Lk 15,3–7 <i>Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova</i>
12. 6. Úterý	2 Kor 1,18–22, Žl 119, Mt 5,13–16 <i>sv. Kašpar Bertoni</i>	16. 6. Sobota	2 Kor 5,14–21, Žl 103, Lk 2,41–51 <i>Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie</i>
13. 6. Středa	2 Kor 3,4–11, Žl 99, Mt 5,17–19 <i>sv. Antonín z Padovy</i>		

17. 6. Neděle	2 Sam 12,7–10.13, Žl 32, Gal 2,16.19–21, Lk 7,36–8,3 <i>11. neděle v mezidobí</i>	21. 6. Čtvrtek	2 Kor 11,1–11, Žl 111, Mt 6,715 <i>sv. Alois Gonzaga</i>
18. 6. Pondělí	2 Kor 6,1–10, Žl 98, Mt 5,38–42 <i>sv. Řehoř Barbarigo</i>	22. 6. Pátek	2 Kor 11,18.21b–30, Žl 34, Mt 6,19–23 <i>sv. Paulín</i>
19. 6. Úterý	2 Kor 8,1–9, Žl 146, Mt 5,43–48 <i>sv. Jan (Nepomuk) Neumann</i>	23. 6. Sobota	2 Kor 12,1–10, Žl 34, Mt 6,24–34 <i>sv. Josef Cafasso</i>
20. 6. Středa	2 Kor 9,6–11, Žl 112, Mt 6,1–6.16–18 <i>sv. Metoděj (olympijský)</i>		

RC MONITOR — zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Claritatis pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické Církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Publikované zprávy jsou zveřejňovány na zpravodajském serveru <http://res.claritatis.cz>. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474.

Korespondenční adresa redakce: Res Claritatis, Husova 8, 110 00 Praha 1, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/2400.

Redakční rada: Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, JUDr. Ing. Jiří Karas, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Zdeňka Rybová, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová, Ondřej Vaněček. **Teologický poradce:** P. Mgr. Pavel Mayer OP.

Objednávky: Noviny jsou distribuovány zdarma a lze je v požadovaném počtu kusů objednat na korespondenční adrese redakce. Jejich vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jedno číslo činí přibližně 10 Kč, což ročně znamená 240 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.